

Vojtěch Šlapák, Zlatá éra evropských bojových umění, Praha 2014, bakalářská práce

(posudek vedoucího)

Téma bakalářské práce je dosti neobvyklé. Když s ním Vojtěch Šlapák přišel, přiznávám, že jsem byl lehce zaskočen. Ale pak jsem přihlédl ke staré poučce otců-zakladatelů školy Annales: všechno minulé má svoje dějiny, a na zpracování tohoto tématu kývl. Sám autor si uvědomoval a uvědomuje, že podat přehled bojových umění, na seriózní úrovni je nadmíru těžký úkol. Už proto, že téma, jak známo, se už řadu let těší u nás docela velkému zájmu a oblibě. A protože to zajisté neplatí jen pro naše prostředí, ale šířeji evropské. Vyřešit v tomto kontextu dilema, co je odborná literatura k tématu, a co jen kompilační brak, je zajisté poměrně těžká otázka. Mám za to, že se s ní V. Šlapák poměrně solidně vyrovnal. I když je přitom nutné podotknout, že se v podstatě opřel jen o domácí a do češtinu přeloženou literaturu světovou. velmi silně přitom využíval internetové zdroje. Nic proti tomu. je však si uvědomovat, že v tomto informační zdroji může být ještě více překladatelských poklesků, než je tomu v literatuře tištěné.

S tímto úskalím se V. Šlapák se vyrovnal na úrovni v podstatě historické práce. Usuzuji tak primárně ze skutečnosti, že si sám dlouhodobě uvědomoval nastíněná nebezpečí. (s. 17) I když mu občas sám podlehl, jak dosvědčuje vysoké hodnocení práce V. Šindeláře, jinak ovšem velkého popularizátora řady historických témat, například kriminality. Práce má logickou a přehlednou strukturu. Autor se pohybuje v podstatě mezi antikou - středověkem a raným novověkem, kam se pokusil ukotvit svoji práce. Ovšem v nejednom případě časový záběr překračuje až do současnosti. V tomto kontextu se možná mohl méně zabývat antickými poměry, ač chápu, že antická inspirace např. pro renesanci byla naprosto zásadní.

Vlastní těžiště je potom ve "zlaté éře", tedy podle autora v 16. a 17. století. Zde patrně nevyužil V. Šlapák vše, co literatura, zejména starší, nabízí. Mám tím na mysli Z. Wintra, Č. Zírta, či J. Svátka. Toto konstatování platí ovšem i pro období starší období (problém husitského válečnictví). tento jistý nedostatek v podstatě V. Šlapák vyvažuje detailní analýzou šermířských pouček, kterou považuji za velice zdařilou. Po technické stránce upozorňuji jen na to, že oddíl literatury netřeba dělit mezi ní a samostatné články.

Je zřejmé, že díky dlouholetému zaujetí V. Šlapáka vznikla solidní práce, která je navíc napsána docela čtivě a zajímavě. Bakalářská práce Vojtěcha Šlapáka splňuje nároky na tento typ kvalifikačních prací, a proto ji doporučuji k obhajobě, a navrhuji klasifikovat stupněm velmi dobře.

V Praze 10. května 2014

